

HILTON

athens me

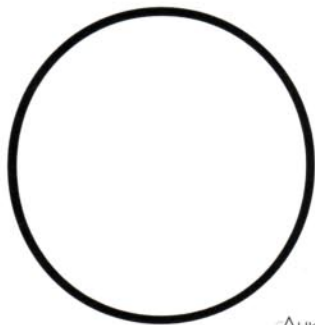

Industrial DESIGNERS

ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΠΕΝΤΕ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΕΣ ΜΑΣ ΕΙΣΑΓΟΥΝ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ DESIGN ΚΑΙ ΜΟΙΡΑΖΟΝΤΑΙ ΤΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΟΠΙΟΥ. ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

FIVE GREEK INDUSTRIAL DESIGNERS INTRODUCE US TO GREEK DESIGN AND SHARE WITH US THEIR PROPOSALS FOR CHANGING THE ATHENIAN LANDSCAPE. BY ZOE DIMITRIOU

Λυκούργος Ορνεράκης, μικρός, αποσυαρμολογούσε διάφορα αντικείμενα, ραδιόφωνα, ανεμιστήρες, τηλέφωνα και άλλα προσπαθώντας να καταλάβει πώς λειτουργούν. Πλέον, με εργαλεία τη φαντασία, τη διορατικότητα και τη γνώση για τις τεχνολογίες κατασκευής δίνει διαλέξεις στο Istituto Europeo di Design, στο Μιλάνο, και στη Scuola Italiana di Design, στην Πάντοβα. Ο Αλέξανδρος Στασινόπουλος πιστεύει ότι σκοπός των βιομηχανικών σχεδιαστών δεν είναι μόνο ο σχεδιασμός trendy αντικειμένων, αλλά και η δημιουργία ελληνικών αξιόλογων και αναγνωρίσιμων προϊόντων/εμπορικών σημάτων, που θα μπορούσαν να γίνουν σπαράγματα του σύγχρονου ελληνικού πολιτισμού. Ο Κωνσταντίνος Χούρσογλου υποστηρίζει ότι έργο του βιομηχανικού σχεδιαστή είναι να επιλύει πρακτικά προβλήματα, όπως π.χ. πώς ένα κάθισμα αεροπλάνου θα είναι πιο αναπαυτικό, πιο ελαφρύ, πιο ανθεκτικό και θα καταλαμβάνει τον ελάχιστο δυνατό χώρο. Ο ίδιος διαπιστώνει ότι την τελευταία δεκαετία ο βιομηχανικός σχεδιασμός δίνει ιδιαίτερο βάρος σε οικολογικά θέματα και ότι η πλειονότητα των σχεδιαστών απομακρύνθηκαν από τη μαζική παραγωγή και επέστρεψαν στην εποχή του Arts & Crafts. Η Χριστίνα Σκουλούδη θεωρεί ότι το επάγγελμά της είναι ένα από τα δυσκολότερα, καθώς ο κόσμος δεν κατέχει τόσο καλά το είδος της υπηρεσίας που παρέχει ένας βιομηχανικός σχεδιαστής, ενώ η βιομηχανία και η βιοτεχνία μέχρι πριν από λίγα χρόνια, αγνοούσαν την ύπαρξη αυτής της ειδικότητας. Ο Αλέξανδρος Διδασκάλου, τέλος, πιστεύει ότι το design έχει αρχή, αλλά όχι τέλος. Όπως δεν έχουν τέλος οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουν στην καθημερινότητα, έτσι και το design δεν έχει τέλος. Τη στιγμή που ένα προϊόν «μπαίνει» στην αγορά, ο δημιουργός του πρέπει να αρχίσει να αναζητάει τρόπους για να το κάνει ακόμα καλύτερο. Το design δεν είναι μορφή τέχνης, είναι όμως ένα κομμάτι του ανθρώπινου πολιτισμού.

WHEN HE WAS YOUNG, LYKOURGOS Omerakis used to disassemble various objects, such as radios, fans, telephones and others in order to understand how they worked. Now using the tools of imagination, insight and knowledge about manufacturing technologies, he gives lectures at the Istituto Europeo di Design in Milan and the Scuola Italiana di Design in Padua. Alexandros Stasinopoulos believes that the purpose of industrial designers is not only the design of trendy objects but also the creation of valuable and recognised Greek products / trademarks, which could become synonymous of Greek contemporary culture. Constantinos Hoursoglou deems that the work of industrial designers is to solve practical problems, such as how to make an airplane seat lighter, more comfortable and resistant while taking minimum space. He notes that for the past 15 years, industrial design has given particular emphasis to ecological issues and the majority of designers have moved away from mass production and returned to the era of Arts & Crafts. Christina Skouloudi considers that her profession is one of the most difficult, as the world does not truly understand the kind of services an industrial designer offers, while, until a few years ago, the industry and crafts sector were unaware of the existence of this specialty. Finally, Alexandros Didaskalou believes that design is the beginning and not the end. As there is no end to the challenges faced daily, so is the case with design. The moment when a product "enters" the market, his/her creator must start to seek ways to make it even better. Design is not a form of art, it is however an inherent part of human culture.

CONSTANTINOS HOURSOGLOU

WHO IS WHO: Ξεκίνησε το δικό του στούντιο σχεδιασμού στην Αθήνα το 2002 και από το 2007 και στη Γενεύη. Προηγήθηκαν συνεργασίες σε Λονδίνο και Νέα Υόρκη (με την Ayse Birsel και τον Karim Rashid ως design director).

PROBLEM SOLVING: «Ο αντικορμφοριστικός τρόπος σκέψης ενός σχεδιαστή μπορεί να δώσει λύσεις ή να συμβάλει στην ανεύρεση λύσεων πάρα πολλών προβλημάτων. Από το πώς αγοράζουμε το εισιτήριο του λεωφορείου μέχρι το πώς κάνουμε παιδικά εμβόλια: από τη μορφή που έχει και τον τρόπο που λειτουργεί ένα φωτιστικό μέχρι το πώς θα λειτουργεί το στερεοφωνικό.»

I LIKE: «Δύσκολο να διαλέξω ένα, αν και λατρεύω το έργο του Dieter Rams για την Braun. Μάλλον το ιδανικό μου αντικείμενο είναι η Polaroid SX-70.»

ΕΙΜΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΣ: «Επάγγελμα που εμφανίστηκε ως φυσικό επακόλουθο ή ανάγκη της βιομηχανικής επανάστασης. Ζητούμενο παραμένει να κατασκευάσουμε μαζικά προϊόντα που έχουν απήχηση στο μέγιστο αριθμό καταναλωτών, με το ελάχιστο για τους ίδιους κόστος.»

REDESIGNING ATHENS: «Το πρόβλημα της Αθήνας δεν είναι η πόλη, αλλά η νοοτροπία των κατοίκων της. Θα ήθελα περισσότερο πράσινο και θα καταργούσα τις κεραίες!»

WHO IS WHO: He launched his own design studio in Athens in 2002 and in Geneva in 2007. Before, he worked in London and New York with Ayse Birsel and Karim Rashid.

PROBLEM SOLVING: «A designer's non-conventional way of thinking can provide solutions or contribute to finding solutions to many problems. From how to buy a bus ticket to how to make children's vaccines; from the shape and way of operating a lamp to how a stereo works.»

I LIKE: «It is hard to choose one, although I adore Dieter Rams' Braun creation. Probably my ideal object is the Polaroid SX-70.»

I AM AN INDUSTRIAL DESIGNER: «This is a profession that came after the industrial revolution as a natural consequence or need. The challenge is to build mass products that appeal to the greatest number of consumers, but at the most minimum cost.»

REDESIGNING ATHENS: «The problem of Athens is not the city itself, but the mentality of its inhabitants. I would like to have more green spaces and abolish antennas!»

www.chd.gr
Σαρανταπήχου 55/55 Sarantapichou St.
210 6447 402